

**Justis- og
Beredskapsdepartementet,**
Postboks 8005 Dep.,
0030 OSLO.

Lillestrøm, 05.07.2012.

Høring – NOU 2012: 14 Rapport fra 22. Juli-kommisjonen.

Vedlagt følger høring fra Are Fosjord vedr. 22. Juli-kommisjonens rapport.

Iflg. brev av 17.08.2012 fremkommer det at det er ønskelig med en bred deltagelse og at interesserte privatpersoner som ikke er omfattet av adresselisten, kommer med innspill.

I mitt innspill vil jeg først påpeke at høringsfristen er usedvanlig kort og at verken skytterforbund eller skytterlag som vil bli berørt av forslaget om forbud mot halvautomatiske jakt- og konkurranse våpen, ikke er med på den offisielle høringslista.

Som øvelses- og konkurranseskytter siden 1969 ser jeg behovet for å kommenter forslaget fra komiteen om å forby halvautomatiske jakt- og konkurransevåpen. Dersom disse våpentyper skal forbys, må forslaget baseres på solid forskning som viser at det er jegere og konkurranseskyttere som er problemet i samfunnet. Den undersøkelse som Våpenlovutvalget har fremlag, viser at det **ikke** er jegere og konkurranseskyttere eller deres utstyr som er problemet.

Ser man på samfunnsutviklingen fra Centralforeningen for Utbredelse av Legemsøvelser og Våbenbruk (1861) ble stiftet til i dag, har skytterne lojalt fulgt samfunnets stadig nye lover og forskrifter vedr. bruk og oppbevaring av jakt- og idrettsvåpen.

Utviklingen innenfor skytermiljøene har kun hatt en positiv utvikling de siste 10 årene, noe våpenlovutvalget bemerker i NOU 2011:19.

Undersøkelser våpenlovutvalget har gjennomført viser at lovlig ervervede skytevåpen ikke brukes i kriminell aktivitet.

Og iflg Statistisk Sentralbyrås oversikt ”Tabell 15, Dødsfall av ulykker 2008”, var det ingen registrerte dødsfall med skytevåpen som følge av ulykker i 2008, og kun ett registrert dødsfall med skytevåpen i 2009 (sist tilgjengelige år) og ingen fysiske skader.

I offentlige statistikker fremkommer det at jakt- og konkurransevåpen i utgangspunktet **ikke er innblandet** i misbruk, ulykker eller kriminalitet.

Dessuten slår våpenlovutvalget fast i p.3.5.6 at våpenlovgivningen i utgangspunktet bare vil kunne regulere direkte de lovlige våpen i samfunnet og ikke ha noen innvirkning på å redusere kriminalitet

”Våpenlovgivningen vil i utgangspunktet bare kunne regulere direkte de lovlige våpen i samfunnet.

Med tanke på at det er ca 800.000 jakt- og idrettsutøvere som årlig utøver disse aktivitetene, er det utrolig at det ikke registreres flere ulykker. M.a.o, landets jegere og konkurranseutøvere er utrolig dyktige til å ivareta sikkerheten omkring sin aktivitet.

Jeg stiller meg derfor undrende til forslaget om å forby halvautomatiske jakt- og konkurransevåpen når våpenlovutvalget karakteriserer jegere og konkurranseskyttere slik i p. 8.1 og 9.2.

”Når man vet at den store majoritet våpeninnehavere er lovlydige og ansvarsbevisste mennesker, er det ikke vanskelig å forstå at det kan oppleves urimelig for disse å måtte forholde seg til et regelverk som synes å ha fokus på dem som er uskikket til å ha våpen.”
”De holdninger og verdier som jegere og skyttere til enhver tid er bærere av, vil derfor også ha stor betydning for samfunnets sikkerhet.”

Våre skytebaner er opp gjennom årene sterkt forbedret sikkerhetsmessig, samtlige våpeneiere er sitt ansvar bevist og samtlige våpen blir oppbevart i sikkerhetsskap.

Jeg vil støtte våpenlovutvalgets som ser det som viktig å videreføre den tradisjonelle norske våpenkulturen. Denne delen av norsk kultur er utvilsomt et berikende element i den enkeltes fritid, og jakt-, konkurranse og våpensport skaper aktiviteter som engasjerer svært mange i alle aldre og i alle lag av samfunnet. Utvalget ønsker å legge til rette for at den seriøse og ansvarlige jeger, skytter og samler også i framtiden skal kunne utøve sin aktivitet innenfor rammene av en lovgivning som imøtekommer legitime behov og andre rimelige grunner for å erverve og inneha jakt- og idrettsvåpen mv.

Et lovforbud mot halvautomatiske våpen vil ramme mange jegere og i særdeleshet forbund som administrerer konkurranser med pistol/revolver, der flesteparten av konkurransene blir utført med halvautomatiske konkurransepistoler.

Et forbud vil kun ramme våre organisasjoner og dets medlemmer.

22. juli-kommisjonen skriver om legeerklæringer:

”Våpenlovutvalget fremmet også noen endringer knyttet til vilkår for å eie våpen. Det viktigste var at det innføres et krav om egenerklæring og legeerklæring ved første gangs søknad om tillatelse til å erverve våpen. Leger, psykologer og optikere pålegges meldeplikt når det foreligger helsemessige forhold som må ansees uforenlig med å inneha skytevåpen.”

Det foreligger ingen dokumentasjon på at ved å fremlegge

- legeerklæringer,
- egenerklæringer,

vil ha noen effekt på å redusere ulovlige handlinger med jakt- og idrettsvåpen.

Dette innrømmer utvalget ved vurderingen av tidsbegrenset våpenkort. Det vil kreve store resurser å behandle egenerklæringer hvert 5 år, samt mulighet for å be om erklæringer oftere for spesielle våpen. (Det må menes våpen som ikke er jakt- og idrettsvåpen).

Utvalgets flertall oppfatter at den oppfølgende kontrollen av våpeneierne er en av de største svakhetene ved dagens system.

Våpenforvaltningen har i dag full mulighet til å følge opp den enkelte jeger og idrettsutøver og politiet har full rett til å undersøke personer som mistenkes for ulovligheter. Verken forvaltning eller politi har sett grunn til å undersøke jegere og idrettsutøvere som de allerede har erklært for **edruelige og pålitelige**.

Dette understøttes fra offentlige statistikker der det fremkommer at jakt- og konkurransevåpen i utgangspunktet **ikke er innblandet** i misbruk, ulykker eller kriminalitet.

Under forarbeidene p.13.4 – krav til personlig skikkethet, påpeker utvalget at det finnes **ingen** sentrale rettsavgjørelser fra høyere rettsinstanser som kan bidra til å avklare begrepene i særlig grad. De få rettsavgjørelser som foreligger synes utelukkende å være fra lavere rettsinstanser. Dette understøtter hvor lovlydige og pålitelig jakt- og idrettsutøver er.

Forsker Andrew Wall fra Statistisk Sentralbyrå som for kort tid siden la fram forskning som viste at av 66 drap med våpen, kan kun to av disse dokumenteres blitt gjort med lovlig våpen, de 10 siste årene. Han sa videre at sannsynligheten for at noen skulle bli drept med et lovlig våpen, ville være det samme som å vinne 4 ganger i lotto på rad.

For å sette ting i perspektiv, sa han: i løpet av samme 10 årsperiode døde ca. 350.000 mennesker p.g.a. kreftrelaterte skader som røyking, hjerte/karsykdommer etc.

Han kunne ikke se at skytterne utgjorde noen trussel mot samfunnet og mente at alle disse årsverkene (120 årsverk estimert av våpenlovutvalget og millionene (84.millioner) burde kanaliseres til etater som trenger dette.

Her legges det opp til et formidabelt kontrollsystem som kan resultere i at: manglende avgitt egenerklæring eller bevisst mangelfull eller villedende utfylling bør medføre forhåndsvarsel om tilbakekall av våpenkortet. Dersom det i egenerklæring gis uriktige eller mangelfulle opplysninger, vil det være straffbart som falsk forklaring til offentlig myndighet etter gjeldende bestemmelser i straffeloven.

Bortsett fra at jeg ikke ønsker slike scenarier, skal forvaltningen i slike tilfelle, dersom det foreligger mistanke om straffbare forhold, anmelde dette til politiet, som igjen skal etterforske om det er begått straffbare forhold.

Sent på året i fjor ble det fra legestanden påpekt at forbruk av tid til å skrive ut legeerklæringer fra elver som trengte dette ved fravær p.g.a. sykdom for å slippe å få fraværsdager på vitnesbyrde, opptok så mye av legenes tid at de hadde problemer med å behandle syke personer. Legene ønsket at en slik rapportering skulle opphøre.

Utvalget slår fast under p.13.4.4 – helse, at: erfaring fra helseinstansene viser at:

”de fleste tilfellene av uønsket våpenbruk skjer i akutt rus, akutt sykdomsutbrudd eller akutte kriser som er atskillig vanskeligere å forutsi enn vedvarende diagnostiserte lidelser, og som kan endres i løpet av relativt korte tidsintervaller.”

Dersom legene skal utstede legeerklæringer for rundt 800.000 våpeneiere, vil dette naturlig nok påvirke behandlingen av personer som er syke og trenger legenes hjelp.

Nødvendigheten for å innføre egen- og legeerklæringer er ikke dokumenter og vil ikke ha noen effekt på å redusere vold og kriminalitet i Norge.

22. juli-Kommisjonen skriver om det sentrale våpenregisteret:

- *Et velfungerende våpenregister er en forutsetning for å forstå risikonivået i samfunnet og for å sikre kontroll med hvem som er og kan være i besittelse av våpen.*

Et sentralt våpenregister kan kun registrere og håndtere jegere og konkurranseskytteres jakt og konkurransevåpen med unntak av våpen brukt på Svalbard til beskyttelse mot isbjørn. Banditter og kriminelle har en lei tendens til å ikke søke om våpen og vil heller ikke fremkomme i et sentralt register.

Å la leger, psykologer og optikere få tilgang til registeret, ser jeg på som en sikkerhetsrisiko mot landets våpeneiere og deres jakt og konkurransevåpen.

Det er så stor utskifting/bruk av vikarer i helsevesenet at en slik tilgang til vårt jakt- og idrettsutstyr, IKKE må forekomme. Jegere og konkurranseskyttere er geniunt interessert i at vårt utstyr ikke skal komme i hendene på uvedkommende.

I og med at jeg har vist en berettiget bekymring for hvordan Politidirektoratet (POD) har håndtert Våpenregisteret., ble det våren 2008 sendt en henvendelse til Justisdepartementet (JD) og bedt om å få redegjort for hvilke kvalitetsrutiner POD har vedr. bruk og registrering av opplysninger i Våpenregisteret.

Våpenregisteret ble rett etter omtalt i media og det kom frem at håndteringen var særdeles klanderverdig.

Henvendelse ble sendt til Datatilsynet og dokumentene bekreftet viste omfattende mangler og rutinesvikt. Rapporten fra Datatilsynets kontroll er datert 01.04.08.

19. februar varsler Datatilsynet POD om en forestående kontroll. Kontrollen skjer med hjemmel i lov om behandling av personopplysninger av 14.4.2000 nr. 31. De viser i den forbindelse til personopplysningslovens § 44, der Datatilsynet kan kreve de opplysninger som trengs for at tilsynet kan gjennomføre sine oppgaver, samt § 42 tredje ledd nr. 3 som bestemmer at Datatilsynet skal kontrollere at lover og forskrifter som gjelder behandling av personopplysninger blir fulgt, og at feil og mangler blir rettet.

Formålet med kontrollen, skriver Datatilsynet, ”er å vurdere virksomhetens behandling av personopplysninger i våpenregisteret i forhold til de krav som personopplysningsloven med forskrifter oppstiller, herunder særlig innsyn, retting og sletting. Det gjøres imidlertid oppmerksom på at også andre forhold knyttet til virksomhetens behandling av personopplysninger vil kunne bli berørt under kontrollen.”

Dokumentasjon som Datatilsynet ber POD oversender er:

- Oversikt over virksomhetens organisering, eksempelvis i form av organisasjonskart,
- Oversikt over informasjonssystemets utforming, eksempelvis i form av konfigurasjons- eller systemkart,
- styrende dokumenter for intern-kontroll, jf. Personopplysningsloven § 14, og
- navn og funksjon på de som deltar fra virksomheten under kontrollen, dersom det er avklart.

POD svarer Datatilsynet 18.3.08 og vedlegger organisasjonskart, konfigurasjons-/systemkart, styrende dokumenter for internkontroll, samt oversikt over politiets organisering, skisse over teknisk løsning for PassWEB samt saksflytkart, bruker håndbok for GAT-våpen og bruksplan for Nasjonalt våpenregister.

Etter kontrollen 1.4. kommer Datatilsynet med en knusende rapport. Datatilsynet gjør spesielt oppmerksom på at rapporten skal gjenspeile de faktiske forhold på kontrolltidspunktet, slik at

eventuelle senere endringer ikke får betydning for rapportens innhold. Dersom Datatilsynet ikke mottar merknader til kontrollrapporten blir denne å anse som endelig.

Datatilsynet varsler om følgende tiltak:

Det må innlevers melding til Datatilsynet, for våpenregisteret, jf. Personopplysningsloven § 31.

Det må etableres og holdes vedlike planlagte og systematiske tiltak som er nødvendige for å oppfylle kravene i eller i medhold av Personopplysningsloven, jf. Personopplysningsloven § 14. Tiltakene skal dokumenteres.

Rutiner for registrering og oppdatering av Våpenregisteret må endres, slik at registeret kan oppfylle grunnleggende krav til kvalitet som følger av Personopplysningsloven § 27, jf. 11, jf. 8.

Dette ble registret som sterkt klandreverdigg:

- ❖ Det store antall registrerte døde personer innebærer et usikkerhetselement ved registerets kvalitet.
- ❖ Manglende oppdatering av registerets adresseopplysninger innebærer et usikkerhetselement ved registertes kvalitet.
- ❖ Manglende enhetlig struktur og standardisering innebærer et usikkerhetselement ved registertes kvalitet.
- ❖ Manglende etterkontroll av vilkårene for å kunne eie våpen innebærer et usikkerhetselement ved registertes kvalitet.

Til slutt:

- ❖ Det må registreres autorisert bruk av våpenregisteret, jf.

Et sentralt våpenregister kan aldri hindre kriminelle i å skaffe seg våpen eller bruke disse. Våpenregisteret kan kun føre kontroll over de lovlige registrerte våpen som er ervervet av personer som politiet har erklært: edruelige, pålitelige og særdeles skikket til å inneha og bruke jakt- og konkurransevåpen.

Vi er derfor meget opptatt av at ingen andre enn politiet skal ha tilgang til registeret og at registeret er sikret på en slik måte at det ikke er mulige for andre, verken leger, psykologer, optikere eller andre får tilgang til dette. Tilgang til registeret må ligge på et meget høyt sikkerhets nivå og det må kun være autorisert personell som har tilgang til landets våpen.

Rapporten påstår at: mange halvautomatiske våpen kan omgjøres til helautomatiske våpen. Dette kan skje ved kjøp av ekstrautstyr som nye magasiner. Dette er feil, magasiner har ingen innvirkning på våpenets funksjon.

Det finnes en rekke filmer på Internett som illustrerer hvordan rimelig ekstrautstyr kan omgjøre halvautomatiske våpen godkjent i Norge til helautomatiske våpen. Med slikt utstyr kan for eksempel en pistol som blir solgt på en ordinær sportshandel i Norge, omgjøres til å bli en helautomatisk maskinpistol. Slike anskaffelser registreres ikke, og modifikasjoner er heller ikke forbudt.

Dette er feil, alle vesentlige endringer er forbudt etter Våpenlovens §8.

Det er videre ikke en enkel jobb å gjøre om halvautomatiske skytevåpen til helautomatiske, de bygges for at det ikke skal kunne gjøres, og de kontrolleres av PoD som kun godkjenner de som ikke lett kan bygges om. Igjen vil vi påpeke det tendensiøse ordvalget "ordinær sportshandel". Alle som selger våpen må ha bevilling.

Alle som søker som jakt- og konkurransevåpen må søke politiet om ervervstillatelse. Dette innebærer at vedkommende søker blir sjekket for vandel og denne må være plettfri. Videre må man igjen diverse kurs i lag og klubber.

Når man så har ervervet sitt jakt- eller konkurranseutstyr, er vi ikke interessert i å bryte våpenlovens bestemmelser eller Norges lover generelt. Det vil jo ha dramatiske konsekvenser for innehav av vårt utstyr.

Ved brudd på lovverket skal politiet inndra våre våpen. Det er vi selvsagt ikke interessert i. Derfor oppfører vi oss eksemplarisk, noe som blir støttet av våpenlovutvalgets undersøkelser.

Et forbud vil umiddelbart fremme spørsmålet om økonomisk kompensasjon for jegere og konkurranseskyttere. Våre våpen koster fra rundt 10.000,00 kroner til flere titallstusener. Mange er eiere av flere typer våpen, både jakt og konkurransevåpen til verdier over hundretusener av kroner.

Det blir helt urimelig å bruke så store verdier fra fellesskapet til å frata edruelige og pålitelige jegere og konkurranseskyttere deres jakt og idrettsutstyr, penger som i stedet burde brukes på å bekjempe kriminalitet.

Vi vil sitte og gråte mens bandittene som ikke har registrert sine våpen, ler seg skakke.

Avslutningsvis vil jeg påpeke det faktum at det foreslåtte forbudet, ikke vil ha noen innvirkning på de kriminelles aktivitet i og med at denne gruppe har en lei tendens til ikke å følge fastsatte lover og regler, ei heller registrere våpen, gjør at når forslaget skal behandles må lovgiver være seg bevisst de faktiske uheldige virkninger et eventuelt forbud vil ha ovenfor lovlydige jegere og konkurranseskyttere.

Jeg ønsker fortsatt at vår våpenkultur som opprettholder sunne holdninger til våpenbruk, også i fremtiden skal være det viktigste bidraget til å begrense uønskede hendelser med skytevåpen og **avviser derfor forslaget om forbud mot halvautomatiske konkurransevåpen.**

Med hilsen

.....
Are Fosjord

Are Fosjord.
F.: 20.04.1948.
Gjerdrumsgt. 17,
2000 LILLESTRØM.